

в. „Плевенски Гласъ“
излиза всека неделя сутринта.

Цѣната на вѣстника е за въ България:
За година 8 лева
„шест мѣсесца 4 „
За въ странство:
За година 10 лева
„шест мѣсесца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

КИЛИПРЪ ЗА КРЪЧМАРИТЪ

Извѣствамъ, че имамъ чисто Плевенско натурализъто вино отъ 1896 год. Желающитъ птицети да зематъ на малко или голъмо количество нека се отнесатъ до мене. Цѣната е доста износна.

1—120—3

Съ почитание:
Стоянъ Славчовъ и С-ie

ТАЧО В. ПІВЕВЪ

Извѣствава, че отъ 1-й Априлий дава
единъ отъ собственитѣ си кѣщи подъ на-
емъ, удобства прѣкрасни. Желающитъ не-
ка се отнесатъ до него.

2—2

ОБЯВЛЕНИЕ

Администрацията на „Плевенски Гласъ“
съобщава на почитаемата публика, че приема
да печата всички обявления отъ сѫдеб-
нитѣ пристави и други учреждения по 3 ст.
на дума за двукратно публикуване.

гр. Плевенъ, 26 Мартъ 1899 год.

Администрацията.

гр. Плевенъ, 4 Априлъ 1899 година.

Съглашението станжало напослѣдъкъ между Г-да Г-да Д-ръ К. Стоиловъ и Д-ръ Даневъ, шефовете на двѣ русофилски партии въ България, не се харесва твърдѣ много на официозите и тѣ единъ прѣз другъ се надпрѣварятъ, кой по чувствително да оскѣрби било г-на Д-ръ К. Стоилова, било г-на Д-ръ Данева. Ний обаче не виждамъ отъ що имать да се стрѣскатъ толкова много правителственитѣ партии и официози, ако имать съ себе си всичките български граждани, както тѣ твърдятъ.

Това е едно съглашение колкото умѣстно, толкова и налѣжащо. И другъ путь на сѫщето място сме имали случай да пишемъ по този въпросъ, който трѣбва да се рѣши единъ путь за винаги, не въ смисъль само на съглашение, а въ смисъль на сливане. Тукъ ний имамъ двѣ партии, които се рѣжководятъ отъ едни и сѫщи начала, които се въдушевляватъ отъ една и сѫща идея, имать не само печатани програми, но дѣла, които сѫ най-добро огледало, отъ гдѣто може да се види тѣхното минжло и настояще. Ако се взремъ по внимателно въ минжлото на тия двѣ русофилски партии, всичката вина на които се състои въ това, че сѫ се съгласили да дѣйствуватъ за дружно въ прѣстоящите избори прѣдъ видъ опасността, която застрашава явно отечеството ни, ний ще видимъ, че и двѣтѣ въ свое врѣме сѫ направили твърдѣ много за страната. Кой съ Д. Цанковъ и какво е неговото минжло, това е толкова извѣстно, що при него не бихме могли да прѣправимъ нито едного отъ днешнитѣ ни дѣйци. Като оставимъ неговитѣ заслуги въ борбата за църковната ни независимостъ, и като политически дѣецъ, той е направилъ твърдѣ много. Кой бѣше най върлия ратникъ за въстановление на конституцията, когато тя бѣше супендирана отъ първи Български князъ А. Батембергъ по съвѣта на Д. Грековъ и Гр. Начевичъ? Не бѣше ли Драганъ Цанковъ, когото ищо врѣме раскарвашъ нагорѣ надолѣ послѣднитѣ двама, които и днесъ иматъ въ раџѣтѣ си държавното кърмило? И най послѣ той бѣше лицето, което не само съдѣйствува, нѣ и въстанови конституцията. Да споменуваме ли за опититѣ да бѫде отровенъ и за исchezанията на които бѣ изложенъ отъ сѫщите тия Грековъ и Начевичъ, които и днесъ сѫ на чело на управлението? Отказваме се да рисуваме тия нѣща, които сѫ по мизерни и по компрометиращи отъ всичко друго. А кабинета на г-на Д-ръ К. Стоиловъ извѣрши това, което е на лице, и

което му прави честь. Г-нъ Д-ръ Стоиловъ е лицето, което слѣдѣ като наслѣди единъ тиранически режимъ, въ който режимъ прѣвенството имахъ шпиони и доносици, режима, който покоси живота на сумма доблестни българи, даде най широката свобода, създаде рѣдъ закони за повдиганието на мѣстната индустрия, намали данъците, нѣкои като серчима, данъка върху непокритите стежания съвършенно онищожи, а най главно удовлетвори горѣщото народно желание, като помира освободенитѣ съ тѣхната освободителка и съдѣстува за покрѣстването на Прѣстолонаследника Н. Ц. Височество Князъ Борисъ Търновски. Програмата на тия партии е била една и днесъ е сѫщата. Като исхождаме отъ това, ний не само намираме, че това съглашение е естествено, но трѣба то да се обѣрне въ пълно сливане. Ако радославистите и стамболистите, които бѣхъ кръвни врагове се слѣхъ въ едно, за да поддържатъ кабинета на Грекова, който не е нищо друго, освѣнъ възвръщане режима на Стамболова наново, то какви прѣчки могатъ да се поставятъ за не сливанието на тия двѣ партии, които въ всѣко врѣме сѫ доказали, че тѣ единствено милѣятъ народа и се грижатъ за неговото добро? Не се е минжло много врѣме, та да не знаеме, че радославистите наедно съ цанковистите въ стамболова режимъ бѣхъ лицата, които най строго и немилостиво се прѣслѣдавахъ и малтретирахъ. И ако тѣзи сѫщи гонители и най злѣ прислѣдвали се сливатъ днесъ въ едно и ще се явятъ разомъ до рамо да се борятъ за закрѣпването на този режимъ, който още отъ първия денъ на изванието си на властъ доказа, че е нищо друго, освѣнъ режима на прѣстолосъздателя, на вътрѣшното убѣждение, въ който гонениета, прѣслѣдванията, затварянията, интерниранията бѣхъ нѣща обикновенни и въ който най много се прѣслѣдавахъ радославистите, то въ какво можемъ да обвинимъ Г-да Г-да Д-ръ К. Стоиловъ и Д-ръ Даневъ, че сѫ се съединили да дѣйствуватъ за дружно въ прѣстоящите избори?

Не! тукъ болката е друга. Тя е опасна и застрашителна. Тя е, която може да донесе много важни послѣдствия, които злѣ ще се отразятъ и за въ бѫдеще на днешните по милост дошли управници. Тукъ се съединяватъ двѣ най голѣми и най силни партии, съ които е народа и които при каквито и да било насилия и узурпирание правата на избирателите, пакъ ще дадятъ лица, които ще извикатъ въ свещенната ограда на Народното Събрание на днешните зложелатели; „долу гешевтарите, долу прѣдателите на отечествените интереси, долу узураторите!“ Тукъ е всичката опасностъ, а оттука произлиза и бѣснотата и злобата, съ които се хвърлятъ всичките официози върху това съглашение.

Ний констатираме само факта, и пакъ поддържаме нашето мнѣніе, че тия двѣ русофилски партии трѣбва непрѣменно да се слѣятъ въ едно, въ който случай само тѣ ще бѫдатъ въ положение да направятъ най много добро за страната ни и да се прѣѣче веднѣжъ за винаги пажта на австрийското влияние у насъ, което отъ всичко друго е най пагубно за България, а заедно съ това да не се дава възможностъ на разните авантюри да си играятъ съ сѫдините на народа.

Въ нѣколко броеве наредъ канимъ напишъ тукъ стамболисти да ни отговорятъ, какво мислятъ тѣ за желѣзопътната линия Ясенъ — Сомовитъ, за която миналата година, заедно съ Свищовците, бѣха проглушили свѣтъ, че била неудобна, съсипителна за градътъ, че самата линия не била здрава, че минувала по край имотите на умразните имъ цинци, че самото място, най важното нѣщо, се залива отъ Дунава и пр., обаче ни дума. И за всичко това, защото ние бѣхме първите, които възбудихме въпросътъ за откупуванието ѹ отъ държавата, бѣхме обви-

чалили Съглашение

о, че се отнася до вѣстника, се испрати въ Администрацията, която се намира въ Хотель „България“.

За членъ обявления се издава въ Администрацията, която се намира въ Хотель „България“.

Писма, пари за документи, дописки, книги, вѣстници и др. се испращатъ въ Администрацията.

гр. Плевенъ

Съглашение

и съм, че сме подкупени да защищаваме интересите на това дружество. На врѣмето още ние отговарихме, че гледаме отъ чисто икономическа точка здѣніе на този въпросъ, и че нась лично — трудящите се въ този вѣстникъ — не ни свързватъ никакви други интереси, освѣнъ исклучителното благо на държавата, а главно градътъ, въ който живѣме. Каза се, Стоиловото министерство за хатъра на Съселовъ, ще земе тази гнила линия, обаче, за наше сѫжаление — умразния Маджаровъ послуша стамболистите и не се съгласи, ако и дружеството да бѣше готово и безъ пари да отстѫпи тая готова линия, която съ незначителни срѣдства, поради доброто място, щѣше да стане една образцова линия. Ликуването на Стамболистите бѣше неописуемо. Ние бѣхме разбити: обаче било писано, че днешното по милост на двореца министерство, още не затвърдено на властъта, да влѣзе въ споразумѣніе съ дружеството, именно съ този Съселовъ, на когото въ всѣки брой пачаврата му грижѣше обущата и какво? зема тази линия за една скромна сума отъ 185 хиляди лева, ако и Свищовците съ Начевича на чело да се обявиха за нея линия противъ г. Д-ръ Стоиловъ. Днесъ тѣзи кааждьбаши мълчатъ, ако и да ги подканваме нѣколко пъти, да ни кажатъ дали онова блато около Дунова е присъхнало, или че сѫ получили обѣщане отъ Бога, че не ще вечно да се залива това място съ вода. Нижо, кюятъ, както вели шопа. Сега вече всичко е здраво, добро, релситѣ сѫ добри, а траверситѣ, които сѫ отъ чамъ, станахъ на абансъ. Какъ да не станатъ, казваше единъ отъ тѣхните и защо да не се земе, когато дружеството било съгласно за 185 хиляди лева, а на Стоилова за хатъръ щѣ давало безъ пари, само да не харчи пари за развали. На място да ни отговарятъ на нашето запитване, тѣзи христианни подигатъ въпросъ за гарата да се прѣѣстѣла. Ние сме съгласни и съ това, и ще ги похвалимъ, ако успѣятъ да докаратъ тази гара по близо, защото ако бѣше се случило въ наше царуване, щѣха да кажатъ, че Съселовъ пакъ удариъ къровото. Сега, когато това дружество ще пипне 185 хил. левчета, отъ които върваме и магарешката глава да е пипната вече нѣкой грошъ, трѣбва да мълчатъ, какъ ще мълчатъ всички волове и добитаки — кандидати за нар. прѣставители, които правителството иска да прокара. Макаръ и да знаемъ за добрия гешевътъ, сторенъ по тая блатиста линия, ние пакъ похваливаме днешното дворцово лакайско правителство за бѣрзата рѣшилостъ въ покупката, за която онзи Маджаровъ никакъ не се съгласява. За тази услуга на коконата Тончовъ Плевенци ще му пратятъ едно газено тенеке, такова, каквото Стамболистите бѣха укачили на г. Грековъ прѣзъ 1898 г.

БЕЗЪ КОМЕНТАРИЙ

По поводъ писаното отъ нась по прѣстѫпната дѣятелност на управниците отъ дружество „Нива“, Българската Народна Банка е испратила свой специаленъ ревизоръ да направи прѣгледъ на книжата на дружеството и се увѣри, дали интересите на Банката дѣйствително се застраватъ. Разбира се, че по напразна и лекомисленна отъ тая делигация на дали ще се случва другъ путь. Въ свойтъ статий по др. „Нива“ ний, макаръ и изрично нигдѣ да не сме казали, сме настоявали, че прѣстѫпленията се вършатъ не при водѣнието на книгите, а вънъ отъ тая формалностъ. И много лесно е да се разбере, че и най глупия човѣкъ, кога върши извѣстно прѣстѫпление, ще се погрижи да скрие неговитѣ слѣди, а колко повече управниците на дружество „Нива“, особено Коларовъ, който никога не приказва безъ да бѫде заставенъ, защото му трѣбва врѣме да крои и обмислюва, какъ по сигурно и майсторски може да се открадне. Напротивъ ний настояваме, че всичките членове

на управителния съвѣтъ на др. „Нива“, съ исключението на Биволарова, съ прѣкрасни книговодители, които прѣпорожчавате на Банката за въ случаи на нужда отъ такива и настоявате още, че най голѣма рѣдовностъ владѣе при водението на книгите. Това ще да е констатиралъ и Г-нъ Урумовъ, специалниятъ Банковъ ревизоръ, и ний чакаме въ най скоро време г-на Коларова да излѣзе съ дѣлги и широки известия, да ни повѣсти тая радостна новина на своите още неостригани и не издадени овчици, като, разбира се, не испустиме случая да опсува и обругае и насъ. На г. Коларовъ още отъ сега заявявате, че на пусто ще му отиде трудътъ, защото ний излизаме срѣчу него съ факти и горчиви истини, а не съ глупави тефтери, въ които и най голѣмия ахмакъ не би вписълъ своята присъда.

За да останемъ вѣрни на даденото единъжъ обѣщание отъ една страна, а отъ друга—за да ускоримъ константирането на панамата около др. „Нива“ и докажемъ, че не съ ревизии на тефтери и ровение изъ нескончаемите цифри може да се дойде до истината, ний привѣждаме тукъ още нѣколко случаи, като се вѣздѣржаме да правимъ какви и да било коментарий по тѣхъ и като представяме на ония, които иматъ уши да слушатъ и послѣ това, ако щатъ да разбиратъ.

1) *Илия Николовъ* отъ с. Орѣховица, Плѣвенска околия, взематъ прѣзъ 1894 год. отъ др. „Нива“ 300 триста лева, лихвитѣ на които рѣдовно плащатъ до 1897 год. включително. Това послѣдното се вижда отъ изаденитѣ нему квитанции подъ № № 138, 639, 1770 и 2082. Прѣзъ 1897 год. той поискалъ да намали дѣлгътъ си и за тая цѣлъ далъ на внука си Илия Мариновъ 200, които тоя послѣдния внесълъ въ др. „Нива“ срѣчу дѣлгътъ на дѣда си въ присъствието на жителите отъ с. Орѣховица: *Василъ Дановъ* и *Христо Баранджиата*. Обаче и слѣдъ това дѣлгътъ останалъ пакъ 300 лева и Илия Николовъ, даденъ въ сѫдъ, е осъденъ да заплати тая сумма, лихви 12 % отъ 1 Януари 1897 год. и разноски 31 левъ и 30 ст. Освѣтъ това въ послѣдния записъ личатъ като порождатели нѣкой си *Марко Добревъ* и *Иоло Беновъ*, когато тия лица никога не сѫ канени отъ Илия Николовъ за порождатели.

2) *Манолъ Илиевъ* отъ с. Горни-Джъникъ е длѣженъ по записъ № 789/96 год. суммата 400 лева. Прѣзъ 1897 година 11 Юлий срѣчу расписка е внесълъ за погашение, лихви, разноски и сѫдебно вѣзнаграждение 201 лева и 45 ст. обаче новия записъ подъ № 1596 билъ направенъ за 430 лева и съ искова молба, по която е образувано граж. дѣло № 738/99 г., по записъ на Плѣвен. Окол. Мировий Съдия, дружество „Нива“ дира отъ Манолъ Илиевъ 464 л 40 ст.

3) *Лило Митовъ* отъ с. Мар. Трѣстеникъ, Плѣв. околия, е поискалъ въ 1896 год. ужъ подъ ипотека на деветъ свои ниви отъ около 150 декара заемъ на сумма 900 лева. Единъ отъ сегашните членове на управителния съвѣтъ на др. „Нива“ името на когото не искаме да споменемъ е посрѣдничилъ за извѣршването на сдѣлката. Лило Митовъ слѣдъ като е дѣржанъ да чака близо около 6 часа отвѣтъ, билъ е призованъ най послѣ при Коларова, който самъ лично му броилъ вмѣсто 900 лева—450, слѣдъ като е подписалъ нѣкакъвъ си записъ. Сега съ искова молба др. „Нива“ дира отъ Лило Митовъ суммата 996 лева. Но куриозното е че длѣжника занесълъ него денъ въ селото само 100 лева, защото другите биле одѣржани отъ посрѣдника за разноски по ипотеката и за негово лично вѣзнаграждение. На нѣкой си Петъръ Влахлиски, ханджия въ Плѣвень, биле платени около 50 лева разноски, направени при него. Спорѣдъ казването на длѣжника, крѣпостните актове на ипотекираните ниви били внесени отъ него въ дружество „Нива“ и той е лжанъ и вѣрваше дори до момента на разглеждане дѣлото въ мировото сѫдилище, че е вземалъ пари подъ ипотека, когато напротивъ се указа, че той е билъ подписанъ като длѣжникъ на обикновенъ записъ.

4) *Ячо Геревъ* отъ с. Крушовица вземалъ отъ др. „Нива“ по записъ 500 лева. Лихвитѣ били одѣржани още при броението на суммата по заема. За тая сумма той билъ осъденъ и по взетия испѣлнителъ листъ, съ когото искатъ отъ него 564 лева, е образувано испѣлн. дѣло се иска на 26 Юни 1898 год. отъ Ячо Геревъ да внесе суммата по листа. Ячо Геревъ починжалъ прѣди да исплати дѣлгътъ си. Жена му, *Цвѣтана Стефанова*, поела дѣлгътъ върху себе

си и испѣлн. дѣло было закрито на 6 Юлий с. г. Обаче съ червень листъ др. „Нива“ приканва *Цвѣтана Стефанова* на 1-ї Октомври пакъ 98 г. т. е. едва ли три мѣсяца слѣдъ закриването на испѣлн. дѣло, да внесе въ дружество „Нива“ 742 лева дѣлгъ по записъ № 1158. Какъ се е увеличилъ този дѣлгъ на сумма 742 л. и какъ е направенъ записъ, читателъ самъ ще разбере.

5) По единъ записъ отъ 300 лева *Крѣстю Ивановъ* отъ с. Петърница Плѣв. околия е внесълъ за годините 1895, 96, 97, лева 149 и 5 ст. срѣшу пять квитанции и когато на послѣдътъ промѣнилъ записъ, вземани му отъ др. „Нива“ пакъ лихва за тия години, като записъ останалъ все на сѫщата сумма. Три отъ квитанциите носятъ № № 1544, 1282 и 1090 на четвѣртата № рѣтъ польнъ съ мастило, та не се познава. а петата квитанция е безъ номеръ.

6) На *Ангелъ Иванъ Шолевъ* отъ с. Вѣличи-Трѣнъ, Плѣв. околия, управителния съвѣтъ на др. „Нива“ взема срѣчу расписки подъ № № 694, 2508 и 3577 по единъ записъ отъ 100 лева суммата 46 л. 15 ст. за 1895—96 г. и когато записъ е исплатенъ икончателно, взели му 246 лева, вмѣсто 200 лева, т. е. платиль за 200 прѣзъ 2 години близо 100 л. лихви.

7) *Петко Василевъ* отъ с. Биволаре е ималъ дѣлътъ къмъ дружеството отъ 196 лева, който въ растояние само на двѣ години се увеличилъ толкова, щото, за да се заплати, продадени били на публиченъ търгъ: къщата му, 70 дюлюмъ земя; на порождителя Пенко Георгиевъ — къщата, 50 дюлюма земя и на другия му Иванъ Василевъ — къщата и 15 дюлюма земя, всички купени отъ директора на дружеството, Ст. Д. Коларовъ.

8) *Маринъ Димитровъ* отъ с. Мар. Трѣстеникъ взелъ отъ дружество „Нига“ 150 лева заемъ, на които внесълъ лихвите; искатъ му само подири една година 600 лева.

9) *Матю Ивановъ* отъ с. Мар. Трѣстеникъ закъснѣлъ съ 15 дена да промѣни записъ си. Когато слѣдъ тия 15 дена внесълъ лихви и погашения, билъ заставенъ да заплати срѣчу расписка 86 лева и 50 ст. сѫдебни разноски, безъ да е даванъ нѣкога въ сѫдъ за дѣлгъ си къмъ дружество „Нига“.

10) *Атанасъ Гачовъ* отъ с. Опанецъ, Плѣв. околия, е ималъ да длѣжи въ началото на 1898 год. 100 лева по записъ; въ края на първото шестомѣсечие (30 Юни с. г.) тѣ сѫ станжли въ новъ записъ 196 л., а въ края на второто шестомѣсечие сѫ достигнали цифрата 215. При първото промѣняване на записъ броени сѫ на управителния съвѣтъ отъ длѣжника 14 л. и 50 ст. за лихви.

(Слѣдва.)

ВѢТРѢШНИ НОВИНИ

На 1-ї того окол. началникъ ходилъ въ с. Пелишатъ, събрали нѣколко души свои искателъщи радиослависти—стамболисти, отишель въ общинското управление и въ отсѫтствието на кмета избрали тричленна комиссия, на която и повѣрилъ управлението на общинските дѣла.

И това е законностъ на ли? До кждѣ достигнахме? Единъ околийски началникъ тѣпче законитѣ въ страната и нѣма кой да му стегне юздитѣ и му покаже гдѣ му е мястото. Тежко и горко на България отъ такива управници и отъ тѣхните честни (?) и неопитнени (?) чиновници! Това показва, че всичко въ страната ни се управлява по закони.

Подигравка съ тѣрпението на читателите, „Новъ Вѣкъ“, посль опашката му тукъ фондъдѣто съ всичкото си величие идатъ да утвѣрдяватъ, че данокоплатците като се научили биле, че билъ благополучно сключенъ заема, веднага наченали доброволно да пижнатъ ковчежничествата съ плащане закъснялитѣ данъци, безъ да се продаватъ чергитѣ. Освѣтъ че това антрефиле е подигравка съ читателите на горните пачаври, но то иди да утвѣрди, че тѣзи хора не знаятъ, какво пишатъ. За да увѣриме читателите си, до колко сѫ шарлатани писачитѣ на тѣзи глупави антрефилета, ние ги поканваме да прочетятъ притурките и четвѣртата страница на пачаврата, гдѣто ще видятъ какъ доброволно се плащатъ данъците! За 4 л. 50 ст. се продаватъ на хората къщите! А пакъ трѣбѣтъ, че се спуснали да плащатъ доброволно. Засрамѣте се бѣ хора, поне отъ суратя си.

— Не минува брой, онзи безнравственикъ,

който има единъ Министерски приказъ, отчисля за безнравственостъ въ цѣлото княжество учителствуване, именуващи се Цв. Караваица, да не се закача съ г. Цв. Кузовъ. Ние мame грижата, ако и да не сме за това натрапени, да явиме, че баира отдавна е завѣща на съдружникъ на г. Цвѣтана Караваица Янко Забуновъ, защото като специалистъ по зарството, ще може да разсади американскизи, които му се подариха. Г. Кузовъ, не е имал никакво желание да прави нови лозя, защото доволенъ отъ тѣзи, които си има.

Помолини сме отъ г. Дамянъ Гочилъ отъ с. Трѣстеникъ да явиме, че инсинуациите, които безнравствения Караваицовъ отправя въ вѣдомството си, че, ужъ, билъ се хвалилъ прѣдъ Г. Петковъ и Бенко Пенчовъ, че билъ имал само 100 кила кокурузъ, а му плащало дружеството „България“ за 250 кила, е чисто шарлатанска. Прѣдъ никого не е говорилъ такива стѣновици. Нека каже и Тодораки Цвѣтковъ, когато е ходилъ съ агента на дружеството самото място, какво е намѣрилъ. Ние знаеме боли Флорето, но не ще го огрѣхме.

Бѣхме написали помѣстните по-долу двѣ антрефилета, за г. С. Казанджиевъ, прокуроръ при мѣстните окр. сѫдъ, че се тѣмъяло прѣмѣстванието на както и за г. Чакаловъ, че земалъ участие въ недѣлешното еснафско събрание съ е нафитѣ, когато се извѣстихме, че г. Казанджиевъ билъ телеграфически прѣмѣстенъ на сѫщата служба въ Стара-Загора, а Г. Чакаловъ, обаче, е получилъ назначение за прѣдсѣдателъ въ Кюстендилъ. Напразно г. Пешовъ е положилъ грижа за прѣмахването на г. Казанджиева, който едва прѣди 5—6 мѣсяци е прѣмѣстенъ въ градътъ и за лудо трѣси онова лице, което иска у него Г. Казанджиевъ е билъ единъ прѣмѣренъ чиновникъ, и кадѣто идеше ще бѫде сѫщо такъвъ. Слѣшаме, че на негово място идвалъ г. С. Шиваровъ, до сега прокуроръ въ Силистра, защото не билъ, казватъ, добъръ и угоденъ на тамошните наши и че това било единъ видъ наказание на двамата. Ние вѣрваме, че съ такива размѣстявания най много печели г. Пешовъ, защото всѣкти сѫдѣстенъ сѫдия, забѣлязва едно силно давлене върху сѫдии, прокурорътъ, които искастъ да съ самостоятелни. Чува се, а може да излѣзе върно че г. Чакаловъ не мислялъ да иди въ Кюстендилъ и заявила, ако Министеръ го остави въ Плѣвенъ, гдѣто и до днесъ адвокатствува съ Табакова, ще остане, иначе се отказвалъ. Ако министеръ испѣлни това желание на г. Чакаловъ то по всѣка вѣроятностъ сегашния прѣдсѣдателъ г. Ив. Желѣзовъ, ще бѫде прѣмѣстенъ на негово място въ Кюстендилъ.

Види се, че Министерството на правосудието да се е оплашило и отъ сѫдите, та е почнало да ги разгонва. Не стига ли, че това прѣмѣстование струви пари, и се отразява здѣ на оголѣлия селянинъ данокоплатецъ? Ако не заслужватъ тѣзи чиновници да заематъ мястотата си, нека ги уволнятъ, а не да се раскарватъ, като нѣкой чергари изъ княжеството. Кой ще ги гарантира, ако утре бѫдатъ прогонени другадѣ, временно.

Никопол. Окол. Началникъ Балтаджиевъ, който прѣди мѣсецъ бѣ назначенъ, е уволненъ, защото билъ киоръ кютюкъ пиянъ, когато идвалъ министрите. Браво!

Фияско. Пою Табаковъ отъ Луковитъ, както ни пишатъ, прѣтърпялъ фиаско въ кандидатурата си за нар. прѣдставителъ. Освѣнъ че на хората не е непознатъ и съ никакви заслуги, но указва се, че това вчерашно момче, било на 27 г., за което ималъ прѣдставено удостовѣрение отъ Тетев. община. Сега билъ поисканъ друго съ 30 год. възрастъ. Обаче, неговитъ приятели отъ Луковитъ, научили на г. кмета отъ Тетевъ, да не подписва друго, защото щѣлъ да види дранголника. Между подписавши тази телеграма билъ и бѣлия Нинакъ съ съдраното сетре, прѣдложенъ кандидатъ. Прѣдъ видъ на това, тукъ завчера имало събрание за измѣняване и двѣтъ кандидатури, и вмѣсто горните биле опрѣдѣлени: Петръ Шоповъ и Красстановъ. Прочие и двамата сѫ по на 28—29 год. Както—Шоповъ, така и Красстановъ сѫ много познати въ Луковитско, та вѣрваме, че ще се струпатъ избирателите се въ гости редове, както казваше г. Грековъ, на урните да си дадатъ гласъ за тѣхъ. Въ всѣки случай прѣдполагателна е тази кандидатура, отъ когато първата, която, ако се осъществи, щѣле бѫде за гавра.

— Отъ с. Махалата, получихме съобщение,

че окол. началникъ г. Хисапчиевъ, освѣнъ паризански агитаций, които му биле поражани да прави и да убѣждава населението да гласоподава за натрапенитъ хубостници, този хубостникъ съ омацаното сетре, си позволявалъ такива незаконности, които клоняха да го вкаратъ въ дранголника. Милостъта му, безъ да познава хората, какви се, позволявалъ си да се заканва по дѣлото на Хр. Константинова, че той билъ въ състояние всичко да направи. Търсилъ билъ свидѣтели нови, за да се подгълнѣтъ списъка на свидѣтелитъ, указаны въ обвин. актъ. Между много други, милостъта му ималъ смѣлостъта да заяви, че той и другаритъ му щѣли тѣзи дни да прѣмахнатъ прокурора и нѣкой отъ сѫдитъ въ окр. сѫдъ, за да си доведѣли такива, каквито тѣ искали. Ние обрѣщаме вниманието на когото трѣба, особено на г. Прокурора, въ обязанностъ на когото лежи и това, дали е истина, че Хисапчиевъ е говорилъ, правилъ нови разслѣдвания и провѣрявалъ слѣдствието дѣйствия, и да ли е търсилъ нови свидѣтели. А г. Окр. Управителю В. Попову—ще наумимъ да постегне юздиетъ на побѣснѣли си началникъ, за да го не сполѣти участъта на Ловч. Шантановъ. На началника не влиза въ обязанностъ да събира хора за да бламиратъ общинитъ, нито му е работа да иска декларации като въ Староселце, че ще бѫдятъ правителствени. Това свободни избори ли сѫ г. Поповъ, такива, каквито се обѣщаватъ отъ балконитъ, или же искаете да се повтаря пакъ изджихналата Стамболовица? Такива дѣйствия, произволи и безакония, заставляватъ хората, да гледатъ съ пълно подозрѣние и да вѣрватъ за вѣлчия нравъ. Другъ пакъ ще се повѣрнемъ. Дѣлото на Хр. Константиновъ скоро ще се гледа, и ние ще поканемъ тогава всички да дойдатъ и се увѣриятъ, че алармитъ, които Н. Кръстановъ бѣше дигналъ срѣчу г. Бѣловъ, не сѫ биле за друго, — освѣнъ да се поистѣрси кисията на Бѣловъ. Ние мислимъ, че Кръстановъ не ще да го отрече, защото тѣзи негови искренни желания сѫ исказани прѣдъ едно длѣжностно лице и другъ единъ адвокатъ отъ Ловечъ. Само слѣдъ гледане на дѣлото, ще се увѣри всѣки, че гнусотитъ сѫ собственно и неотемлико притеание на сопаджийтъ и Стамболовиците.

Знайно е, че срѣчу Петъръ Доковъ отъ с. Махалата, криво или право още отъ Стамболово врѣме има постановление, утвѣрдено отъ всички инстанции, съ което Г. П. Доковъ остава на Мах. община не издѣлженъ една сума около 11000 лева. Има и испѣл. листъ за това. Народнѧцитетъ искаха да му помогнатъ, защото виждаха, че Доковъ е онеправданъ въ много нѣща. Дѣйствуваха, но всичко на всуе. Сега слушамъ, че тѣзи рѣшения могли да се огмѣнѣятъ много скоро, но трѣбовало г. П. Доковъ да намѣри готови пари до 2000 лева и всичко това могъ да направи само единъ адвокатъ, името на когото прѣмълчаваме за сега. Ние съвѣтваме П. Доковъ да намѣри отъ гдѣ—гдѣ тия пари и напълни джебѣтъ на бившия си гонителъ, стига като има такъвъ ножъ да рѣже и ако има такива, които могътъ да изрѣзватъ рѣшения, стжили въ законна сила. Ако народнѧцитетъ не му помогнѣха, ако и да дѣйствуваха бесплатно, то поне сега да му се помогне съ пари. Ние вѣрваме, че г. Петъръ Доковъ не може да откаже всичко това, което съобщаваме, защото самъ го е говорилъ прѣдъ мнозина наши приятели. Види щемъ.

Отъ нѣколко дни постоянно гледамъ да сновятъ инженери по линията: да я приематъ ли, да я купуватъ ли, не знаемъ. Вѣрното е, че никакъ другъ не печели освѣнъ инженеритъ, които зематъ сума прогони. Начевичъ е идвалъ, Тончовъ сѫщо, за какво сѫ тѣзи расходки. Нали сѫ, ужъ, икономисти и гледатъ за брашнения чуватъ? Нашитъ желѣзници само отъ прогонитъ, които сѫ земени до сега, щѣше да се продължи за Севлиево. Срамота е, господа управници! Отъ лудорийтъ, какво искаете повече. 185 х. лева отъ Сомовитската линия не стига ли икономия или още трѣбова да се наваксува отъ прогони по безплатнитъ желѣзници? Грековъ, Радославовъ ходятъ изъ бѣлгария безъ пари, хранятъ ги градишата, като просяци, не стига ли вече това прѣсловото пѫтешествие?

На 28 Мартъ т. г. въ читалищния салонъ имаше събрание отъ еснафа да размисли какви кандидати да поддържа по прѣдстоящи избори. На това събрание имаше събрани цѣѣтъ на мѣстния еснафъ, между които личаха и социалистъ. Всички си размѣняваха мисли-

тѣ тихо и мирно, когато изведнѣжъ правителственая кандидатъ, като видя, че за него не искатъ и да спомѣнуватъ, поискав да се подиграе съ г. К. Михайлова. Едно „**Вънъ**“, „**Долу**“, е било отговора отъ 400—500 гърла. Другаря на Каравановъ, по печатарство и редакторство Тодоръ Бѣрдаровъ и той да се подгаври съ социалистъ — работници, каза, че всички еснафъ липсвали, защото нѣмало отъ **сахатчилъка**. Въ сѫщия моментъ отговорили, че до Каравановъ стои Янко Забуновъ, който прѣставлява този занаятъ, а Т. Хр. Щирковъ, възмутенъ отъ това, че му се отнело прѣставителството, прѣбръзълъ да си излѣзе съ Каравановъ, защото и двамата забѣлѣзали едно силно движение и размѣрдване на столоветъ, което показвало силното и горѣщо желание на събравши се да имъ удобрятъ кандидатуритъ. Горкитъ живи да ги оплачишъ! Слѣдъ това позорно изгонване не могътъ да намѣрятъ думи, съ които да укичатъ еснафа и социалистъ. Ще имъ дадеме, казаъ Флорето свободни избори, и тѣ ще видятъ. Видяхме на сцената и г. Хр. Чакаловъ, съдружникъ на г. Табаковъ. Види се, че негова милостъ е само по сѫдебнитъ дѣла ортакъ, а не и по политика, която не испушта слушая да я проявява. Намѣръ е драго, когато виждамъ, че еснафа, интелигенциата начена да проявява животъ на самостоятелностъ. Тя не ще да знае вече що е Каравановъ или Табаковъ, когато знае дѣлата имъ.

— Марко Карабѣловъ е даденъ подъ сѫдъ за подпалване и дѣлото стои още така. Слушамъ, че пост. комисия подигнала и друго гражданско дѣло за около 12 х. лева. Жалко, че не може да бѫде съвѣтникъ. Мислимъ, че и Цв. Каравановъ, не ще го огрѣе сълѣнце отъ общината, защото и той билъ борчлия около 5 хиляди л. г. Поповъ да ли това внае, както и за хатоветъ на Т. Табакова.

— Побоитъ начинъ, пѣкъ и трошението на джамоветъ на опозиционеритъ е на дневенъ редъ. Най послѣ какво е прѣдназначенето на организираната отъ стамбалистъ шайка, която се прѣвождаше отъ разсилния на дружество „Нива“. И така срѣчу 1-и Априлъ сѫ бити Ив. Златевъ и Дюлгеровъ. На първия сѫ скъсалъ шапката, дрѣхитъ и вратоврѣзката, а втория е съсипанъ отъ удари. На тѣхнитъ викове никаква полиция не се прителка да ги отрвє отъ тия побойници. Срѣчу 2 с. м. сѫ скупени пѣкъ прозорцитъ на г-на Г. Д. Великовъ, бивши окр. управителъ, А. Мускуровъ, Г. Диновъ и Н. Кучовъ то въ 12 часа послѣ полунощъ. Срѣчу 3 Априлъ е битъ работникъ Петко Бѣрдаровъ, членъ отъ социал. Демократическата партия и дежурния агентъ горенъ отъ другаритъ на окр. началникъ и дѣрпанъ въ негово присъствие. Побоитъ почнижъ, за да се сплашватъ избирателитъ. Всичко това показва, че още отъ сега се взематъ мѣрки, щото изборитъ да бѫдятъ напълно свободни, както обѣщахъ министрите.

— **Двойната победа.** Ако Плѣвенски околийски началникъ ходи отъ с. на село за да бламира кметоветъ, то Луковитския излиза по дипломатъ отъ колега си—Плѣвенския. Той, Луковитския окр. началникъ, обѣщава на кметоветъ, че нѣма да иска тѣхното бламиране, а ще ги поддържа само и само да му помогнатъ въ прѣдстоящите избори, а отъ друга страна иска преща заявленията на недоволнитъ, които сѫ отъ „напитъ“ въ окръжното управление съ ходатайство нѣкои да бѫдятъ растурени прѣдъ избора, а други слѣдъ избора, за да могътъ въ скоро врѣме да се благодѣтелствуватъ напитъ, които не съ дни, а съ часове, очакватъ това. Да ли тия заявления сѫ испратени или нѣма да се испрашатъ въ П. Комисия, ние не знаемъ, нѣ по вѣрваме, че тѣ нѣма да бѫдятъ испратени въ комисията, защото началника си е далъ вече мнѣнietо за растурването на всички общини въ Луковитската окрilia, безъ искключение и неговоето мнѣние е неуспоримо, защото той е провѣрилъ, гдѣ е болшинството (?). Въ този случай вѣрваме, че нѣма да бѫде нуждно мнѣнietо на комисията, щомъ началника е испѣлнилъ съвѣтно (?) длѣжността си, тѣй като той самъ е вече прѣдѣшилъ въпроса. Такава е участъта на общинския съвѣти отъ Луковитската окрilia, както това е исповѣдалъ единъ отъ вѫтрѣшнитѣ на окр. началникъ на едно довѣрено свое лице, което ни съобщи това. Ний ни най малко не се съмнявамъ въ достовѣрността на това, като имамъ прѣдъ видъ и туй, че чл. 73 се испѣлнява върху кметоветъ по нѣколко пѫти, на нѣкои въ

двоенъ размѣръ. Какво ще му правишъ, нали е довѣреното лице на Радославова! Нека господствому не забравя, че за дѣлата му се държи съмѣтка.

ИЗЪ ВѢСТИНИЦИТЕ

Критически минути

„Никое друго бѣлградско правителство до днес не е испадало въ таквось неприятно, да не кажемъ, глупаво положение, въ каквото по настоящемъ се намира днешното правителство. Дошло на властъ отгорѣ, поело браздите на управлението въ единъ трауренъ часъ, въ единъ минути въ които цѣлата страна бѣ обвита въ черно, правителството Грековъ—Радославовъ въ едно двумѣсечно управление на страната се намѣри като въ необрано лове; попадна въ единъ хаосъ, отъ който едвали ще може да намѣри исходна точка. Това безисходно положение внезапно, може да се каже, достигна до тамъ, що и членоветъ на правителството почнаха да го раскриватъ на свои близки приятели въ столицата. Тѣй напримѣръ, Г. Начевичъ — Министра на Земедѣлието и Търговията, спорѣдъ както узнахме, е казалъ оная вечеръ на единъ свой приятел горѣ-доло слѣдующите думи, които ний прѣдаваме на читателите си така, както сме ги чули: „Положението на правителството е критическо. Отъ всѣкаждъ съпротивление Условията на заема сѫ неподносими за страната, а нуждата за пари е строга и неумолима. Това отъ една страна, отъ другата — задачата на правителството се твѣрдѣ много усложнява отъ притенциите на Радославова, които дотегнаха вече и на самитъ му колеги. Между Грекова и Радославова се разиграватъ най-невѣроятни и тайнствени сѣрни, които ще свѣршатъ съ единъ внезапенъ разрывъ. Азъ се раскаяхъ хиляди пѫти, че приехъ да влѣзна въ този кабинетъ. Напразно ме обвиняватъ нѣкои опозиционни вѣстници, че съмъ гледалъ по каквъто и да е начинъ, при каквите и да било условия, да накарамъ правителството да сключи заема, само и съмъ да взема припадающата ми се частъ комисиона. Азъ съмъ прѣди всичко бѣлгаринъ и чувството на патриотизма испълва сърдцето ми толкова, колкото е нужно, за да не сключа единъ съспителенъ, единъ убийственъ за народа и страната ни, заемъ. При таквось положение на работите прѣдвиждамъ, че днитѣ на правителството сѫ вече прѣбродени, че минутитъ, които прѣживѣва послѣдното по настоящемъ сѫ тежки и критически. Ще ми бѫде приятно, ако можемъ да излѣземъ отъ това безисходно положение единъ денъ, но не ми се вѣрва“.

Ако сѫди човѣкъ по тѣзи лаконически фрази на Г. Начевича, непрѣменно ще доди до заключението, че днитѣ и минутитъ на живота на днешното правителство сѫ дѣйствително прѣбродени. Ний неможемъ да не отдадемъ пълна вѣра на тѣзи думи, които сѫ исказани отъ единъ членъ на днешното правителство, а още повече имамъ основание да вѣрваме, па и неможемъ да откажемъ на г-на Начовича чувството на прѣвидливостъ.

Въ всѣки случай скорото бѫдже ще ни изведи отъ съмѣнѣнието, въ което сме поставени за сега“.

в. „Ист. Телеграфъ“.

Тая статия най ясно рисува днешното положение на отечеството ни, както и солидарността между днешните управници. Повече коментарии по нея сѫ излишни.

Затворено писмо.

(До кого, вижда се отъ съдѣржанието му).

Наскоро въ едно отъ мѣстнитѣ бюрата на либералнитѣ фракции като е станало дума за моята скромна личностъ и моите паризански убѣждения, исказани били не до тамъ ласкави сѫдженія по мой адресъ. Тоже не отдавна „горѣсти отъ желание“ пишише, че до сега съмъ билъ топенъ само 4 пѫти въ разни паризански кюпа, а послѣдния брой на в. „Бдителъ“ нарича ме и „янжъръ радославистъ“. Това сѫ обвинения, които бихъ накарали човѣкъ съ слаби нерви да си скъса вратъ отъ ядъ, само ако трѣбаше да обрѣща внимание на бръзловееніята на „радославистъ отъ турско врѣме“. Нъ понеже нѣкои мой приятели сѫ благоволили да дадятъ вѣра на хвърленото върху ми обвинение, то съмъ единъ късъ отговоръ на бѣрза рѣка за неизлишъ.

Съ особено удоволствие бихъ далъ едно обстоятелство изложение на моето партизанско — политическо върху, само ако хората, които искаят това, бихъ заслужвали внимание отъ тая страна. Ето ви тамъ единъ радославистъ (?), който прѣди нѣколко години, каненъ на събрание за съставляние либерална дружина, три пъти наредъ извиняющъ недохажданието си съ домашни причини; по нататъкъ другъ, който не отдава, като се кълнеше Радославову въ вѣрност, даваше Стоилову банкети, та тукъ е и трети, който като се обявяваше за чистокрѣвъ консерваторъ обзалагаше съ живота си, че никога нѣма да измѣни Стоилову, а сега е такъвъ горѣщъ консерваторъ — радославистъ, какъвто другъ неможе се намѣри, защото обѣщаната служба помощникъ, па даже и пъленъ сѫдебенъ приставъ, е отъ естество да съблазни и по твърди характери отъ него. Бай Ганю си е бай Ганю и „даскала си е пакъ даскала“!

На късо нѣколко авантюристи, които чакатъ случай да се наложатъ о опашката на нѣкой отъ партийнитѣ шефове и вдигатъ салаватъ, до като бѫдятъ захвѣрлени по на нѣкое топло мѣсто на държавната трапеза, гдѣто съ притаяно дыхане ще чакатъ едно второ пришествие — това е общественото мнѣніе! Който нѣма работа, да отговаря.

На приятелите заявявамъ, че до като прѣставамъ да вземамъ активно участие въ партизанските борби и не закачамъ партизанските интереси на никого, не се смигтамъ длѣженъ да давамъ комуто и да било смигтка за убѣжденията си, а домогванията отъ този родъ сматрямъ като една дебела нахалностъ.

На бабаитѣтъ пѣкъ около „горѣтното желаніе“ съобщавамъ новината, че Тонко Старшията молилъ за старата си полацкска длѣженостъ, като заявявалъ, че ще вскпи наново въ крѣстителната, за която цѣлъ избрали Текийския мостъ, а за помощникъ — единъ отъ съмишлениците на Петъръ Мецовъ, на когото специално работата ще бѫде да пали и гаси фиеритѣ по казвания мостъ, когато ще има да се извѣрши нѣкое отъ св. тайнства. Неприятно, но какво да правишъ, ще се тошимъ . . . !

До тукъ казаното нека служи за свѣдѣніе на партизанина съ постоянните убѣждения и привърженика на днешното правителство, който въ 1894 год. обѣщаваше чрѣзъ печата Радоставову и Начевичу въже, а за знаніе и съображеніе на оратора отъ при Брѣстовецъ.

На послѣдъкъ зная, че върху ми ще се стоятъ още по тежко обвинение, за гдѣто печатамъ настоящето си въ „Плѣв. Гласъ“, нѣ, господа, зѣравете, че четете тоя вѣстникъ и прощавайте!

W.

ИЗЪ ДОПИСКИТИ НИ.

Пжтници отъ гр. Браила ни расправятъ, че учителите отъ тамошните училища не сѫ получили заплати за по три мѣсѣца и немогли скоро да получатъ по нѣмание на пари. Поради това, учителите испитвали твърдъ неприятни лишения, особено въ чужда страна, гдѣто живота става не въ кредитъ, а въ налачность; и това задавало страхъ въ тѣхъ, че при всичките имъ трудове да продължатъ занятията си, ще бѫдятъ принудени, по силата на необходимостта, да напуснатъ, съ което и щѣло да се нанесе съмртленъ ударъ на тамошното ни учебно дѣло. Причината за това било, както ни расправяха, липсуваніе на пари въ колонистите, което съвѣршенно затруднявало събираніе за училищния фондъ, отъ една страна, и отъ друга — нехайството на настоятелите, които прѣзъ прѣстъ глеждали на школските ни работи.

Ако това е вѣрно, ний скърбимъ, че учебното ни дѣло въ Румъния е поставено въ такива лоши материални условия, като то заслужва да бѫде подкрѣпено отъ всѣкий родолюбивъ Бѣлгаринъ. Ромжитѣ за издѣржаніе своите задгранични училища, въ туй число и въ Бѣлгария, сѫ създали тѣй нарѣченото дружество „Лига култура“, което чрѣзъ разни среѣства, като балове, концерти, лотарий и др., явно подпомагани отъ властите, събира съ хиляди левове, съ които щедро поддѣржа задграничните си училища. И самата дѣржава прави грамадни жертви, като напр. прѣзъ миналия Декемврий отпусна за Тутраканското си училище 40,000 лева, което всѣкий може да види въ „Monitor Ofisial“ за това врѣме.

Като е тѣй, то ний ще ли оставимъ да се закрие Бѣлгарското училище въ гр. Браила по нѣмание на среѣства? Нека въ това отношение ни послужи за приимѣръ самата румъния, която ни е била примѣръ за много наши народополезни работи.

Въ всѣкий случай, ний обрѣщаме най сеизно вниманіе на тѣзи, които сѫ натоварени съблюденіето на тѣзи работи, като не се забравя, че независимо отъ важността на самите училища, тѣ сѫ тѣсно свързани съ честта и достоинството на Бѣлгарския народъ съ културни прѣдначинания. Ще бѫде единъ скандалъ, ако нашите училища задъ граница почнатъ да се затварятъ по нѣмание на пари, когато за тѣхното съществуваніе се искатъ не милиони, а десетки хиляди. Надѣваме се, прочее, че тази нѣбѣлѣшка ще се вземе въ внимание, за да се избѣгне злото съ врѣме.

отъ с. Гравица не сѫ заложени продаватъ се по вѣзикането на Тодоръ Христовъ С-е Спасовъ отъ гр. Плѣвънъ за 365 л. лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 2069 на Плѣвънския окол. мир. сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвънъ, 22 Мартъ 1899 год.

Дѣло № 495/98 г. 2—113—2
Сѫдебенъ приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 2633

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуваніе настоящето въ „мѣстнѣй вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Гравицкото землище, а именно:

1) Нива „срѣдни врѣхъ“ 10 дек. 7 ара опѣнена 30 лева. 2) Нива „срѣдно бранице“ 5 дек. 7 ара опѣнена 18 лева. 3) Нива „задъ срѣдно бранице“ 10 дек. 3 ара опѣнена 30 лева. 4) Нива „крушиѣ“ 20 дек. 7 ара опѣнена 45 лева. 5) Нива „срѣдно бранице“ 24 дек. опѣнена 60 лева. 6) Нива „равнището“ 10 дек. опѣнена 30 лева. 7) Нива „Габровецъ“ 7 дек. 8 ара оценена 20 лева, 8) Лозе „равнището“ 3 дек. 7 ара оценена 20 лева. 9) Лозе „вехтиѣ лоза“ 3 дек. 3 ара оценено 20 лева. 10) Каша „срѣдната махля“ дворъ 2 дек. въ двора зимицкъ единъ кошъ за храна покрита съ земя оценена за 50 л.

Горния имотъ принадлежи на Иванчо Ангеловъ отъ с. Гравица не е заложенъ продаватъ се по вѣзикането на Тодоръ Христовъ С-е Спасовъ отъ гр. Плѣвънъ за 455 л. 50 ст. лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 1783 на Плѣвънския окол. мир. сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвънъ, 22 Мартъ 1899 год.

Дѣло № 522/98 г. 2—116—2
Сѫдебенъ приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 2631

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуваніе настоящето въ „мѣстнѣй вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Гравицкото землище, а именно:

1) Нива 13 декара 8 ара въ мѣстността „Равнището“ оценена 40 лева; 2) Нива отъ 4 декара 8 ара „Равнището“ оценена 12 лева; 3) Нива отъ 8 декара 6 ара „Средни Врѣхъ“ оценена 25 лева; 4) Нива отъ 3 декара 4 ара „Средни Бранице“ оценена на 10 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Минчо Ивановъ отъ с. Гравица не сѫ заложени продаватъ се по вѣзикането на Тодоръ Христовъ С-е Спасовъ отъ гр. Плѣвънъ за 180 лева, лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 2634 на Плѣвъ окол. мир. сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвънъ, 22 Мартъ 1899 год.

Дѣло № 294/97 г. 2—114—2
Сѫдебенъ приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 2635

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуваніе настоящето въ „мѣстнѣй вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Гравицкото землище, а именно:

1) Нива мѣстността „Срѣдно Бранице“ 16 дек. 3 ара оценена 48 лева. 2) Нива мѣстността „Срѣдно Бранице“ 9 декара единъ аръ оценена 27 лева; 3) Нива мѣстността „Вехтиѣ Лоза“ 16 декара 5 ара оценена 48 лева; 4) Нива мѣстността „Голѣмъ Орманъ“ 14 декара 3 ара оценена 30 лева; 5) Нива „Голѣмъ Орманъ“ 10 декара 8 ара оценена 30 лева; 6) Нива Згалевски пѣтъ“ 8 декара 2 ара оценена 24 лева; 7) Нива „Срѣдни Врѣхъ“ 7 декара оценена 20 лева; 8) Нива „Срѣдни Врѣхъ“ 8 декара 3 ара оценена 25 лева; 9) Нива „Равнището“ 8 декара 3 ара оценена за 25 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Димитъ Тодоровъ Бояковски отъ с. Гравица не е заложенъ продаватъ се по вѣзикането на Тодоръ Христовъ С-е Спасовъ отъ гр. Плѣвънъ за 243 лева, лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 5902 на Плѣвънския окол. Мировий сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвънъ, 22 Мартъ 1899 год.

Дѣло № 730/98 г. 2—118—2
Сѫдебенъ приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 1197

Извѣстявамъ че 31 день отъ денѣтъ на последното двукратно публикуваніе настоящето въ мѣстнѣй вѣстникъ ще се продава на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тучинишкото землище а именно:

1) Нива мѣстността „Отъ Срѣщъ“ 14 декара оцѣнено за 120 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Руси Вѣлчовъ отъ с. Тучинишъ не е заложенъ продаватъ се по вѣзикането на Хазната за 105 л. и 53 ст. лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 424 на Плѣвънския Мировой сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвънъ 9/II 1899 год.

Дѣло № 154/97 г. 2—118—2
Сѫдебенъ приставъ: Ив. Чантовъ

Нечтица на Бр. Ст. Бояджиевъ — Плѣвънъ.

